

این هم نرمال سازی

و آنچه لبه تیز سیاست را کُند می‌کند، همسان‌سازی دو طیف ناهمسان است. اصلاح‌طلبان در این همسویی تیزی کفتمان سیاسی خود را از دست خواهند داد و این تنها یکی از تبعات همسان‌سازی است. اما مهم‌تر از همه اشاعه ایده عادی‌سازی در مسائل اقتصادی است. عادی‌سازی اقتصادی، نزدیک‌ترین ایده به نظریهٔ «دلاگاس نورس» در اقتصاد است که برخی از اصلاح‌طلبان و نظریه‌پردازان اقتصادی در پی آن هستند. ایده‌ای که باور دارد باید برای عادی‌سازی و پیشگیری از مجادلات سیاسی دست به توزیع رانت‌های مولد زد. رانت‌هایی که موجب زایش سرمایه و شکوفایی اقتصاد شده و جلوی رانت‌های غریمولد را می‌گیرد. اصلاح‌طلبان چپ یا سستی با این نگرش از تفکر بنیادین عدالت‌طلبانه خود فاصله بسیاری خواهند گرفت. این تفکر بیش از آن‌که مردم‌محور باشد، دولت‌محور است و بر کسی پوشیده نیست که مصلحت دولت و صیانت از آن، اساس دولت‌ها است اما اصلاح‌طلبی بیش از آنکه در مفهوم دولت معنا شود، کفتمانی برخاسته از مطالبات مردم بوده است.

دولت روحانی روزهای سختی را پیش‌رو دارد. دولتی که دیگر نمی‌تواند منتقد وضع موجود باشد بلکه مدافع و پاسخ‌گوی آن است. اصلاح‌طلبان هم در این زمینه از دولت جدا نیستند. مردم ثابت کرده‌اند همواره کار خودشان را می‌کنند، آنان عمل‌محورند نه ایده‌محور یا ایدئولوژی‌محور. خاموش و بی‌صدا عمل می‌کنند: جدا، جدا و منفرد. برخی تئوری‌های چانه‌زنی امروزه کارایی ندارد. مردم از اینکه مورد مصالحه و مذاکره قرار بگیرند بیمناک‌اند و از سوی دیگر این روزها کمتر اصلاح‌طلبی است که این تئوری را بر زبان بیاورد حتی اگر در دل به آن باور داشته باشد. مردم دولت روحانی را با اراده خودشان روی کار آوردند. سیاست آنان سیاست اعتراض نیست، بلکه عمل به سیاست است. اینک، مردم سوزه‌های منفردی‌اند که بوقعت ضرورت از وجودشان خود تبعیت می‌کنند. سیاست در طین جامعه در جریان است. کارگرانی که ماه‌ها حقوق نگرفته‌اند، زنانی که هنوز به دنبال شان و جایگاه اجتماعی خویش‌اند، جوانان بی‌کاری که آینده‌ای برای خود متصور نیستند و… چه کسی در آینده‌ای نزدیک می‌تواند آنان را خطاب قرار دهد و به حرکت وادارد؟ اگر دولت و اصلاح‌طلبان بخواهند باز انعکاس صدایشان را در جامعه بشنوند چاره‌ای جز برآوردن مطالبات آنان ندارند. مگر اینکه دولت و اصلاح‌طلبان درصدد باشند قفر و استیصال و نابرابری را هم برای مردم نرمال‌سازی کنند و برای همیشه دست از آرمان‌هایشان بردارند.

۴۰ سال بعد از زمین‌لرزه طیس

هیچ تلاشی نیز برای باززنده‌سازی بافت تاریخی (قبل از زلزله) و اساسا دوباره‌سازی بناهای تاریخی بر اساس مستندسازی‌های قبلی در طیس انجام نشده است. یکی از این مستندسازی‌های قبل از زمین‌لرزه ۵۷، در کتاب جالب «طیس، شهری که بود- نوشته مهندس دانش‌دوست» انجام شده است.

۳- در تاریخ ۹۶/۱۶/۱۶ (هفتم شهریور ۱۳۱۷) زمین‌لرزه‌ای با بزرگای ۸٫۱ در نزدیکی ساحل چپپاس مرکز (در زون فروانش ورقه کوکوس به زیر ورقه آمریکای شمالی) در عمق ۷۵ کیلومتری در حدود نیمه‌شب (ساعت ۲۳:۴۹ به وقت محلی)، رخ داد. تعداد تلفات ۹۸ نفر گزارش شد که برای چنین زمین‌لرزه‌ای برای کشور مرکز، تعداد زیادی نیست. کانون زلزله حدود ۹۰ کیلومتر از ساحل و حدود ۹۸ کیلومتر از شهر «پچی جیپان» با جمعیت ۱۵ هزار نفر فاصله‌داشت.فاصله‌کانون با مرکزیکوستی (با جمعیت ثابت حدود ۹ میلیون نفر در شب و جمعیت حدود ۲۰۰ میلیون نفر در کل‌ان شهر مرکزیکوسینی و حومه)، حدود ۲۰۰ کیلومتر و با گوتمالاسیتی (با جمعیت ۹۵۰ هزار نفر) حدود ۳۵۰ کیلومتر بوده است. بنابراین می‌توان گفت هم از نظر فاصله مناطق جمعیتی از کانون زلزله و هم از نظر عمق (حدود سه برابر عمیق‌تر از زلزله ۱۱ مارس ۲۰۱۱ ژاپن) مرکزیکای بخت خوبی داشته‌اند تا رخداد ۹۶/۱۶/۱۶ در فاجعه انسانی بزرگی تبدیل نشود. ضمنا به دلیل عمق زیاد، سونامی بزرگی هم شکل نگرفت. باید گفت کشور مکزیک در حدود ۱۲۷ میلیون نفر جمعیت، در سال ۲۰۱۶ تولید ناخالص داخلی ۱٫۵ تریلیون دلاری (حدود ۴ برابر ایران ۸۰۰ میلیون نفری، با ۴۳۵ میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی) داشته است؛ درحین‌حال برنامه‌های مرکزی از نظر مدیریت بحران و کاهش ریسک در سه دهه اخیر، جز- برنامه‌های موفق در کشورهای درحال‌توسعه بوده است. ایجاد سامانه هشدار پیش‌هنگام زلزله برای مرکزیکوستی که از سال ۱۹۹۱ تاکنون (در ۲۶ سال گذشته) عملیاتی بوده، نمونه‌ای از این برنامه‌هاست. از سوی دیگر، در دهه اخیر، دولت مرکزی تمرکز جالب و موثقی روی برنامه‌های ریسک با رابهرد حاکمیت از برنامه‌هایی که با نگاه فدرال (استانی) هزینه‌های آسیب‌را در یک سانحه محتمل بعدی برای دولت فدرال کاهش می‌دهند، داشته است. این کار بر پایه درس‌های آموخته‌شده از سوانح و زلزله‌های قبلی، به تمرکز بر برنامه‌های نسبتاً موفق آمایش سرزمین و برنامه‌ریزی شهری منجر شده است. چنین برنامه‌های موثقی با به‌کارگیری نیروهای انسانی نیز جدید تحصیلی‌کرده -که با یکی، دو زبان خارجی آشنا هستند- در بدنه اجرایی این کشور به‌ویژه برای برنامه‌های کاهش ریسک سوانح ممکن شده است. این همان کاری است که اکنون دولت ما در ایران، در سی‌ونهمین سال‌روز زمین‌لرزه طیس ۵۷ باید با جدیت دنبال کند.

اقتصاد

بزرگ‌ترین قراردادهای تأمین مالی پسابرجام با چین امضا شد

سوغاتی ۳۵ میلیارد دلاری سیف

معدنی اختصاص یابد». آن‌گونه‌که ژو یافانگ (Zhou Yafang) گفته بود، این شرکت چینی قائل به محدودیت برای اختصاص فاینانس به طرح‌های ایران نیز نبود و تأکید داشت مجوزهای لازم تا ماه‌های پایانی سال گذشته (۲۰۱۶) از دولت چین دریافت می‌شود و از سال ۲۰۱۷ این میزان تأمین مالی به طرح‌های ایران اختصاص داده خواهد شد. چینی‌ها حتی از امیدورو خواسته بودند فهرستی از اولویت‌های خود را ارائه کند تا شرایط لازم را برای جذب منابع مالی فراهم آورند. آنها گفته بودند به‌عنوان نمونه، آماده تأمین مالی فاز دوم آلومینیوم جنوب هستند؛ اما این موضوع می‌تواند به بخش‌های دیگر مانند فولاد، زغال‌سنگ، مس و… نیز تسری یابد. در آن زمان، حتی قرار شد کارگروهی از سوی دو طرف ایرانی و چینی تشکیل شود تا تفاهنامه این فاینانس به جریان بیفتد و طرف چینی نیز تأکید کرد برنامه‌های تأمین مالی این گروه از سوی سیتیک تراست (CITIC Trust) به‌عنوان زیرمجموعه این گروه، اجرایی خواهد شد. حالا با امضای قراردادهای جدید از سوی بانک‌های ایرانی، شرایط برای تحقق حضور چینی‌ها در برخی پروژه‌های ایرانی محقق شده است.

جزئیات قرارداد ۵ میلیاردلاری ایران و چین

قرارداد ۵ میلیاردلاری بانک‌های ایرانی و سیتیک تراست، در حالی به امضا رسیده که به گفته معاون وزیر اقتصاد، این قرارداد نخستین قرارداد بزرگ ایران با چین پس از برجام است. به گفته محمد خزاعی، با امضای این قرارداد، مراحل اجرایی آن به‌سرعت در جریان قرار خواهد گرفت و ایران در سریع‌ترین زمان ممکن از آن بهره‌مند خواهد شد. آن‌گونه که مهر گزارش داده، رئیس سازمان سرمایه‌گذاری ایران گفته است که همکاری با فاینانس به «سیتیک تراست» به سه دسته تقسیم شده که یکی از محوره‌ای همکاری ایران با این مؤسسه مالی بزرگ، بحث

جداگانه‌ای با گونه شوشینگ، مقام نظارتی بانکی چین به گسترش همکاری‌های اقتصادی در پسابرجام اشاره کرد و گفت: افزایش سطح همکاری‌های اقتصادی میان دو کشور ایران و چین پس از برجام به میزان درخ‌ور توجهی افزایش یافته است. رئیس‌کل بانک مرکزی همچنین تأکید کرد که در این مسیر لازم است همکاری‌های مالی و بانکی نیز به تناسب این امر افزایش یابد کند تا بانک‌ها بتوانند خدماتی متناسب با سطح تبادلات اقتصادی ارائه کنند. رئیس مقام نظارت بانکی چین هم از آمادگی برای تعاملات مالی و بانکی با بانک‌های ایرانی خبر داد و از کانون بانک‌های چینی خواست که روابط خود با کانون بانک‌های ایران را افزایش و ارتقا دهد.

۵۵ میلیارد دلار قرارداد مالی پسابرجامی

امضای قرارداد بانک‌های ایرانی با سیتیک تراست و در کنار آن، یادداشت تفاهم ۱۵ میلیاردیوریوی با بانک مرکزی چین، حجم قراردادهای مالی ایران در پسابرجام را به بیش از ۵۵ میلیارد دلار رساند. در نخستین اقدام و در دوم شهریور بزرگ‌ترین قرارداد وام خارجی پسابرجام با اگزیم بانک کره‌جنوبی منعقد شد. این خط اعتباری هشت میلیاردیوریوی به بخش‌های دولتی و خصوصی کشورمان اجازه می‌دهد در چارچوب مقررات موجود برای استفاده از منابع خط اعتباری اقدام کنند و ۱۲ بانک ایرانی هم به‌عنوان بانک‌های عامل و طرف قرارداد تعیین شده‌اند. یک هفته بعد و در نهم شهریور نیز خط اعتباری ۱۱ میلیاردلاری اروپا برای ایران بازگشایی شد. آلمان، اتریش، دانمارک و ایتالیا این خط اعتباری را برای ایران ایجاد کردند که منجر به سرمایه‌گذاری‌های بیشتر در کشور می‌شود و تولید و اشتغال را افزایش می‌دهد. پس از امضای این دو قرارداد، فعالان اقتصادی تأکید کردند دولت باید شرایطی فراهم آورد که این خطوط اعتباری در اختیار تولید قرار گیرد. براساس شنیده‌ها، در پایان هفته جاری یک قرارداد دیگر با اگزیم بانک چین به میزان ۱۰ میلیارد دلار به امضا خواهد رسید. مسعود دانشمند، مدیرکل خانه اقتصاد ایران پس از ایجاد این خط اعتباری به «شرق» گفت که ایران، باید برای استفاده از این خطوط اعتباری، برنامه هدفمندی داشته باشد: «اگر ایران در قالب خطوط اعتباری ایجادشده اقدام به خرید مواد اولیه کند، صنایع ما می‌توانند با استفاده از این مواد اولیه کالا تولید کنند و در نهایت با افزایش تولید، شاهد افزایش اشتغال و خروج ارز شوند. باید با این خرسندی کرد و گفت که مصرف بخریم، تولید ما زمین‌گیر خواهد شد و گری از مشکلات بخش اقتصاد باز نمی‌شود».

جمهوری آذربایجان توسعه میادین «آذری- چراغ- گونشلی» را برای ۳۲ سال دیگر تمدید کرد

قرارداد نفتی با ۶ کشور بیخ گوش ایران

قراقستان نیز یک میلیون تن نفت و نیم‌میلیارد مترمکعب گاز از دریای خزر تولید می‌کند». به گفته وی، روسیه سالانه تنها دو میلیون تن نفت از خزر تولید می‌کند و تولید گاز ندارد. اما ایران نیز فعلا هیچ تولید نفت و گاز از دریای خزر انجام نمی‌دهد. وی گفت، با این حال ایران هم‌اکنون سهمی ۵درصدی در میدان گاز آذری، که در نظر ایران با همکاری آذربایجان با هدف بهره‌مندی از این منبع درآمد کسب می‌کند.

امضای قراردادی برای منافع کشورهای ساحلی خزر

دالغا خاتین اوغلو، کارشناس حوزه انرژی ایران از نشریه تخصصی NGW از اهمیت این قرارداد به «شرق» می‌گوید: تا حالا شرکت‌های خارجی در این میدان ۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده بودند و از این به بعد تا سال ۲۰۵۰، ۴۰ میلیارد دلار دیگر سرمایه‌گذاری می‌شود و هدف آن است که ۵۰ میلیون تن نفت و ۱۵۰ میلیارد مترکعب گاز از آن تولید شود. این موضوع جایگاه جمهوری آذربایجان را در بازار نفت و گاز جهان مستحکم می‌کند. او با بیان اینکه این میدان، یک لایه کاری دارد که ۲۰۰ میلیارد مترکعب ذخایر آن است، ادامه می‌دهد: تاکنون از لایه کاری این میدان در این سال‌ها بهره‌برداری نشده بود. اگر در آینده دوباره یک قرارداد دیگر برای تولید گاز از این لایه به امضا برسد، جمهوری آذربایجان با همکاری این کنسرسیوم می‌تواند گاز تولیدی از این لایه نیز صادر کند.

خاتین‌اوغلو می‌افزاید: قرار است از فاز دوم میدان شاه‌دیز در سال آینده صادرات گاز به ترکیه و از سه سال آینده به اروپا انجام شود که جمعا ۱۶ میلیارد مترکعب از این طریق وارد ترکیه و اروپا می‌شود. حال اگر این لایه کاری به تولید برسد، گاز بیشتری به ترکیه و اروپا می‌رود که نفع‌تها از لحاظ نفتی بلکه از نظر گاز هم می‌تواند جایگاه جمهوری آذربایجان را در بازار بین‌المللی تثبیت کند. این کارشناس نفتی با بیان اینکه این رخداد می‌تواند برای کشورهای ساحلی خزر از دریای خزر از دریای خزر نفت و گاز تولید می‌کند و این زیرساخت‌ها که برای توسعه میادین نفت و گاز جمهوری آذربایجان در دریای خزر وجود دارد، همواره برای کشورهای دیگر هم مورد استفاده قرار گرفته است. برای نمونه لوکاویل روسیه دو میلیون تن سالانه از دریای خزر نفت تولید می‌کند و تجهیزاتی که برای لوله‌گذاری دریایی استفاده کرده‌اند، تجهیزات است که کشورهای آذربایجان با هدف گاز، او، اکنون جمهوری آذربایجان سکوی حفاری نسل ششم به ارزش بیش از یک میلیارد یورو ساخته که ماه سپتامبر

خبر

وزیر راه و شهرسازی:

بدمسکنی ۳۰ درصد از مردم اردبیل

● وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه ۳۰ درصد مردم استان اردبیل در بدمسکنی زندگی می‌کنند، گفت متأسفانه تاکنون راه‌حل مناسبی برای رفع مسئله بدمسکنی به کار گرفته نشده است و سیاست‌های دهه ۶۰ برای رفع این مسئله جواب نمی‌دهد. به گزارش پایگاه خبری وزارت راه و شهرسازی عباس آخوندی در جریان سفر دوروزه به اردبیل ضمن حضور در جلسه ستاد بازآفرینی استان، بیان کرد: آمار و ارقام مربوط به این حوزه به روشنی نشان می‌دهد که درحال حاضر ۳۰ درصد از مساحت شهرها در استان اردبیل جزء بافت فرسوده، ناکارآمد میانی و حاشیه‌ای است که در حقیقت مشکل و صورت مسکن اصلی ما در حوزه مسکن را در تمامی موارد بیان می‌کند.

در حقیقت مشکلی که ما از آن رنج می‌بریم همین نکته است که به جای اجماع روی این نکته، آن را کنار گذاشته و تصور می‌کنیم ساخت‌وساز جدید می‌تواند آن را برطرف کند، این در حالی است که مسئله مذکور غیرقابل پیش‌بینی بوده و باید برای حل آن به اتفاق نظری واحد در کل کشور رسید. آخوندی در ادامه با اشاره به این نکته که استان اردبیل حدودا ۴۰۰ هزار نفر جمعیت دارد که ۳۰ درصد آن در وضعیت بدمسکنی هستند، گفت: ما باید به طور حتم در همین نقطه به دنبال راه‌حل بگیریم، درحال حاضر در کل ایران حدود ۵۹ میلیون جمعیت شهری داریم که ۱۹ میلیون آن برابر با یک‌سوم جمعیت شهری کل کشور در وضعیت بدمسکنی زندگی می‌کنند که متأسفانه تاکنون راه‌حل مناسبی برای رفع آن به کار گرفته نشده است.

اتاق بازرگانی تهران منتشر کرد

جزئیات عملکرد بودجه در ۴ ماه نخست سال ۱۳۹۶

● اتاق بازرگانی تهران، جزئیات عملکرد بودجه در چهار ماه نخست سال ۱۳۹۶ را منتشر کرد.به گزارش اتاق بازرگانی تهران؛ طبق آنچه بودجه چهارماه نخست سال جاری مورد بررسی قرار گرفت، درآمدش شامل ۳۷٫۵ هزار میلیارد تومان با ۵٫۷ درصد کاهش، درآمد مالیاتی: ۲۹٫۷ هزار میلیارد تومان (کاهش جزئی)، هزینه‌های جاری: ۷۴٫۱ هزار میلیارد تومان (۲۲٫۶ درصد رشد) بوده است.همچنین، واگذاری هزینه‌های عمرانی: ۱٫۲۸ هزار میلیارد تومان (۲۳٫۵ درصد رشد، واگذاری دارایی مالی: ۱۷٫۴ هزار میلیارد تومان (۲۸٫۵ درصد رشد) و در نهایت تملک دارایی مالی: ۱٫۲ میلیارد تومان با ۵۸٫۱ درصد رشد بوده است. از سویی دیگر، به وضعیت درآمد‌های مالیاتی در چهار ماه نخست ۱۳۹۶ که شامل ارقام مطلق و درصد تغییر نسبت به مدت مشابه ۱۳۹۵ است، می‌توان به طور اختصار اشاره کرد که شامل؛ مالیات اشخاص حقوقی غیردولتی: ۶٫۴ هزار میلیارد تومان (۷٫۸ درصد کاهش)، مالیات حقوق کارکنان بخش خصوصی: ۱٫۶ هزار میلیارد تومان (شش درصد رشد)، مالیات مشاغل: ۱٫۸ هزار میلیارد تومان (۱۳ درصد افزایش)، مالیات بر واردات: ۲٫۵ هزار میلیارد تومان (۱۸ درصد رشد) و مالیات بر ارزش‌افزوده: ۷٫۹ هزار میلیارد تومان (۱۵ درصد افزایش) است. در بخش دیگر برخی متغیرهای پولی در تیر ماه ۱۳۹۶ قرار دارد. در این میان بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی معادل ۶۲ هزار میلیارد تومان است که سهم دولت، ۳۵ هزار میلیارد تومان و سهم شرکت‌های دولتی، ۲۷ هزار میلیارد تومان را به خود اختصاص می‌دهد.بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی نیز رقمی معادل ۱۰۸ هزار میلیارد تومان را شامل می‌شود. حجه سپرده‌های بخش غیردولتی نیز ۱۲۹٫۶ هزار میلیارد تومان با ۲۳٫۸ درصد رشد نسبت به تیر ۱۳۹۵ است.

خطر قحطی سیب زمینی در سال آینده

● **ایلنا:** رئیس هیئت‌مدیره انجمن ملی سیب‌زمینی گفت: کاهش قیمت سیب‌زمینی به ضرر تولیدکننده است و می‌تواند در سال آینده کمبود این محصول در کشور را ایجاد کند.محمدرحیم نیازی با اشاره به منطقی‌بودن قیمت سیب‌زمینی در بازار اذعان کرد: در مزرعه سیب‌زمینی را بین ۳۰۰ تا ۸۵۰ تومان از کشاورز خریداری می‌کنند که آن هم برای کشاورز سودی نخواهد داشت و صرف هزینه‌های تولید می‌شود. ما امیدواریم قیمت سیب‌زمینی بالاتر برود تا کشاورز هم در این بین سودی از کار خود ببرد.

حذف ارز مبادله‌ای سایر بخش‌ها در دست انجام است

● **ایلنا:** عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی تهران گفت: پرداخت ارز توریستی وجهی نداشت و به نوعی به بخش‌های گردشگری سایر کشورها داده می‌شد. عباس ارگون ادغام داد، پرداخت ارزهای درمانی و تجار قضیه‌ای متفاوت است اما به مرور و با حذف ارز مبادله‌ای به نوعی فاصله بین دو نرخ ارز و رانت موجود از بین خواهد رفت. درحال‌حاضر بخشی از کالاها اولویت‌دار هستند اما به مرور کالاها از مدار خارج می‌شوند و به نوعی به این بخش نیز ارز کمتری پرداخت خواهد شد.